

Sygn. akt VIII Gz 98/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **BANKU (...) SA w B.**

przeciwko **S. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt. VIII GC 845/15 upr

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 września 2015 r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 355 1 kpc umorzył postępowanie w sprawie, po tym jak powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniósł pozwany, który zarzucił, iż bank cofnął pozew tuż przed wyznaczonym na dzień 4 września 2015 r. terminem rozprawy i nie zawiadomił o tym pozwanego, podobnie jak Sąd. Pozwany przybył na rozprawę i poniósł koszty podróży oraz utracił zarobek za ten dzień, których zwrot powinien otrzymać od powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania wydane zostało bez dochowania wymogów procesowych określonych w art. 203 § 3 kpc.

Sąd Rejonowy nie miał możliwości umorzenia postępowania, przed zawiadomieniem pozwanego o dokonanej cofnięciu pozwu. Pozwany miał bowiem prawo zgłosić wniosek o przyznanie mu poniesionych kosztów związanych z niezasadnie wytoczonym powództwem.

Wskazać trzeba, że cofnięcie pozwu wobec zmiany sytuacji procesowej i skutków z tym związanych, wymaga nowego wniosku o zasądzenie kosztów postępowania, a więc żądania strony przeciwnej o zwrot kosztów procesu, złożonego już po powzięciu wiadomości o cofnięciu pozwu. Powstanie po stronie pozwanego uprawnienia do żądania zwrotu kosztów procesu od cofającego pozwu, bez względu na to, czy cofnięcie było uzależnione od jego zgody czy też nie, należy do skutków cofnięcia pozwu.

Tymczasem Sąd Rejonowy postąpił wbrew dyspozycji art. 203 § 3 kpc, który stanowi, że w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody.

Wydanie zaskarżonego postanowienia o morzeniu postępowania było w tym wypadku przedwczesne, przed umożliwieniem wypowiedzenia się w tej sprawie pozwanemu, który twierdzi, że poniósł związane z celową obroną koszty określone w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a także koszty stawiennictwa w sądzie oraz utracił zarobek.

W odniesieniu do kosztów postępowania w rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdować powinna ogólna reguła z art. 203 § 2 zd. 2 kpc, zgodnie z którą na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Pozwany jest w takiej sytuacji traktowany jak wygrywający proces. Jedynie w razie zapłaty przez pozwanego słusznie żądanej należności po wytoczeniu pozwu, Sąd miałby prawo uznać pozwanego za przegrywającego sprawę, co obligowałoby do odmiennego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd oceni złożony przez pozwanego wniosek, żądając ewentualnie dalszych wyjaśnień i w orzeczeniu kończącym sprawę, stosownie do przepisu art. 108 § 1 kpc orzeknie o kosztach postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w oparciu o przepis art. 386 § 4 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.